

Cheia

Adina Speranta

Un ținut al tăcerii e casa pustie

Pe ziduri prea șterse se scurge o clipă

Iar îngerul trist își coase-o aripă

Să poată zbura din nou spre vecie .

E-atâta-ntuneric , doar luna zâmbește

Din vremi ancestrale pe cerul opac

Și-n mediul ostil nu știu ce să fac

Să plec din coșmar...dar cheia nu este.

5.05.2015